

tüggewa walle juttu wasto, mõtteldest: fui kuniinga armo kätte saaksin ja kawwal nõu mul siggineks, siis lähhelsid uffa kõik waenlased, kes mind wölla tahtsid pua ja misia peaseksin forraga kõigest simbotusest. Wälet on üsleliga tarvis enne fui selle mõtlemata kasso ossaliseks saan. Kuningana olli wägga rähvota ja nõudis rebbase käest tunnistust: andke teada, kudda kõik asji sündis? rälige töt! mõttelge eesseisva surma tunni peale ja kergitage ilmast lahkudes oma inge foormat.“ Reinowadder lootis: „Törkumata tahhan kõik ülestunnistada; surma pean muidogi minema: surma wasto ei olle rohto Ma-ilmas. Mikspärrast ellootsas inge foorman ja iggawest muhilust endale peafsin saatma? se olleks üsna põrase tö. Parremine tunnistan üllefõhhut selgest, ja ehet kül, Jumal parrako! sugulaste ja sõbrade peale kaebust tõstan, siiski parrem ilmlit tüssi fui iggawene põrgo viim teises ilmas.“ Kuninga süddha olli sedda kuuldes nukraks läinud, tema füssis: „„Kas rägite töt?““ Reinowadder ütles kahhetseva näoga: „Ehet kül waene, pattone loom ollen, siiski rägin selget töt. Mis walle müsle enam aitaks? Armo maa pealt enam ei saaks ja ing lähheks iggawest uffa. Teie teate, et kohto mõistmist mõda surma pean minema; wüimne tund mul praego silma ees, sellepärrast ei wõi furjus egga häädus mind enam aidata.“ Wabbi sedes olli Reinowadder sedda üttelnud, ja näitas kahvatand

fui surnu. Kuningana ütles kuniingale: Mul on alle meel tema abhastust näbhes, wadake jälle armolikult tema peale, kuniinglik ißand! ja tulsetage meeles: mitmest siusatusest meie tema tunnis, tuse läbbi peaseme. Pallun teid, wõlkem lähfelt tema juttu kuulda. Räskige iggameest vait olla ja tedda aivivalikult tunnistada. Kuningas andis sedda mõda käsko, ja kõik koggodus jääi waiki kulama. Reinowadder ütles: „Teie tahtmine sündko! wõlkem miño tunnistust kuulda. Miño jut peab tru ning tõttelik otsekui fäesirri ja pitser oslema; teie peate furja nõupiddajad otsani tundma sama, miña ei affa salgama.

5.

Wõlkem siin pikkemalt kuulda mis kawvalusega Reinowadder enast peastis ja teisi lumbutas. Põhjato wallega teatas ta oma foddundi ißia põrmo aua sängis, ja tõstis furja laimo Zrmabbeme peale, kes fui tru sõbber iggas kohas tema eest kostis; agga Reinowadder kelm ei piddand nüüd kellestki luggu. „Miño foddundi ißia“ — allustas ta juttu — olli ükskord õnne kaupa ennemuistese wäggewa kuniinga Kallewi, poea warranduse salla tee peal leidnud, agga ei saatnud se koggemata õn temale kasso. Sure warra jures läks tema süddha eneste suguste wasto wägga üheks, tema aikas oma liggemisi põlgama ja surema suggu rahiwa sõbrust otsima.